

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010228
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214010228.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júna 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný G. G. K. V. L. O. , nar. XX. XX. XXXX vo H.L. L.,
bytom Ž., L. V. XX/X, občan SR,

je vinný, že

dňa 16. 11. 2013 v čase okolo 21.30 h prišiel do pohostinstva u Sokola v Obci Želovce na ul. Krtíšska cesta, kde sa v tom čase nachádzal G. W., nar. XX. XX. XXXX, obžalovaný menovaného vytiahol z priestorov pohostinstva do chodby, kde ho strčil na zem a následne ho na zemi dvakrát udrel päšťou do pravej a ľavej strany tváre, čím poškodenému spôsobil dvojitú zlomeninu sánky a to tela sánky vpravo s odstupom lomnej línie od dolnej hrany sánky s vylomením plochy kosti na vnútornej jazykovej ploche sánky vo forme trojuholníka s ramenami smerujúcimi ku koreňom 4. a 6. korunky vpravo a v oblasti ľavého uhla sánky prebiehajúcou priečne cez uhol sánky a zasahujúcou až v oblasti koreňa 8. korunky s dobou práceneschopnosti do 41 dní,
t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 22, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1. 469,03 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podala dňa 02. 10. 2014 pod č. Pv 702/13/6610-24 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, že dňa 16. 11. 2013 v čase okolo 21.30 h prišiel do pohostinstva u Sokola v Obci Želovce na ul. Krtíšska cesta, kde sa v tom čase nachádzal G. W., nar. XX. XX. XXXX, obžalovaný menovaného vytiahol z priestorov pohostinstva do chodby, kde ho strčil na zem a následne ho na zemi dvakrát udrel päťou do pravej a ľavej strany tváre, čím poškodenému spôsobil dvojitú zlomeninu sánky a to tela sánky vpravo s odstupom lomnej línie od dolnej hrany sánky s vylomením plochy kosti na vnútornej jazykovej ploche sánky vo forme trojuholníka s ramenami smerujúcimi ku koreňom 4. a 6. korunky vpravo a v oblasti ľavého uhla sánky prebiehajúcou priečne cez uhol sánky a zasahujúcou až v oblasti koreňa 8. korunky s dobou práceneschopnosti do 41 dní, ktorým konaním naplnil znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 235 písm. e) Tr. por. na hlavnom pojednávaní navrhla podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 261 ods. 1 Tr. por. vypočuť svedka-poškodeného (ďalej: "poškodený") G. W., svedkov U. U., N. E., G. L., C. D. a M. T., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán čítať výsluch svedkyne G. H. L., poverenej zastupovaním Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., Bratislava, Krajská pobočka, Skuteckého 22, Banská Bystrica a podľa § 269 Tr. por. čítať zápisnicu o trestnom oznámení, zápisnicu o konfrontáciách medzi obžalovaným a poškodeným, medzi obžalovaným a svedkom L. a medzi obžalovaným a svedkyňou E., potvrdenie o práceneschopnosti poškodeného, lekársku správu poškodeného, vyčíslenie škody poškodením, pracovný posudok obžalovaného, správu o povesti a odpis registra trestov na obžalovaného.

Prokurátorka na hlavných pojednávaniach zotrvala v plnom rozsahu na podanej obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20. 06. 2016 v záverečnej reči navrhla obžalovaného uznať vinným zo spáchania obidvoch prečinov ako uvádza obžaloba. Nie je daný dôvod spochybňovať skutok uvedený v obžalobe ani po vykonanom dokazovaní. Poškodený G. W. nemá dôvod označovať za páchatela obžalovaného, pokiaľ by mu tento neublížil. Obžalovaný spôsobil poškodenému zranenia, rozsah a mechanizmus vzniku ktorých bol predmetom znaleckého dokazovania. Znalčka v posudku uviedla, že mechanizmus vzniku zranení zodpovedá konaniu obžalovaného voči poškodenému. Prokurátorka navrhla obžalovaného uznať vinným a odsúdiť k úhrnnému trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, eventuálne uložiť mu úhrnný peňažný trest s povinnosťou zaviazat' obžalovaného k náhrade škody poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Krajská pobočka Banská Bystrica.

Obhajca obžalovaného JUDr. Jozef Školník, advokát vo Veľkom Krtíši v odpore proti trestnému rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš z 13. 01. 2015 č. k. 3T/51/2014-128 uviedol, že sa jeho klient necíti vinným zo spáchania trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu. Na preukázanie dôvodnosti obhajoby navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť znalkyňu MUDr. Tatianu Hulejovú. Iné výsluchy na hlavnom pojednávaní vykonať nenavrhol.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20. 06. 2016 v záverečnej reči poukázal na oslobodzujúce dôkazy, ktoré boli na hlavných pojednávaniach vykonané. Sú nimi výpovede svedkov U., D., E., L., ktorým rozporuje jediný usvedčujúci dôkaz a to výpoveď poškodeného G. W.. Otázkou ostáva, ktorým dôkazom má súd uveriť. Poškodený sám uviedol, že si na dej detailne nepamätá. Toto znižuje vierohodnosť jeho výpovede. Aplikujúc na vec § 2 ods. 4 Tr. por. a zásahu „in dubio pro reo“ je preto nutné oslobodiť obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Podľa zaužívanej praxe nemusí byť preukázaná pochybnosť o tom, že sa skutok nestal, stačí keď je preukázaná aspoň pochybnosť o tom, že sa skutok stal. Dôkazy, ktoré boli vykonané, nepotvrdzujú jednoznačne ten záver, ktorý dôvodí obžaloba.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice pred povereným príslušníkom OO PZ Veľký Krtíš dňa 08. 01. 2014 ako aj výpovedí, ktoré podal do zápisnice pri konfrontáciách s poškodeným W., svedkom L. a svedkyňou E. dňa 24. 06. 2014. Poškodeného G. W. pozná ako občana obce. Pozná ho ako živnostníka, keďže si v minulosti

u W. objednal palivové drevo. Poškodený mu dodal drevo v inej kvalite. Keďže pracuje v Rakúsku, v mieste bydliska sa nezdržiava pravidelne. Od syna U. sa dozvedel, že poškodený sa hrubo vyjadruje na jeho osobu a uráža ho, ako aj uráža jeho najbližších. Po návrate z Rakúska sa rozhodol vyhľadať poškodeného, aby sa porozprávali. Bolo to dňa 16. 11. 2013 vo večerných hodinách, keď išiel do pohostinstva u Sokola hľadať poškodeného. Tento sedel pri bare, pričom tam boli okrem obsluhujúcej E. aj C. D., G. L. a U. U.. Po príchode do baru vyzval poškodeného, aby ho nasledoval von z miestnosti, nakoľko sa chce s ním porozprávať. Rozprávali sa medzi dverami, ktoré oddeľujú vonkajšie priestory a vnútorné priestory baru. Pri rozhovore si všimol, že je poškodený opitý. Rázne mu dohovoral, aby ho a jeho rodinu neurážal, avšak nijakým spôsobom mu neublížil. Keď sa rozprávali, nikto to nevidel. Po ukončení rozhovoru s poškodeným sa rozhodol vrátiť do baru. Poškodený ho už nenasledoval. V bare sa zdržal asi 15 minút a potom sa rozhodol odísť domov. Keď odchádzal domov, poškodeného už nevidel. Po najbližšom návrate domov z Rakúska prišla za ním polícia a zobrala ho na výsluch. Až vtedy sa dozvedel, že ho poškodený udal.

Na doplňujúce otázky, čo sa stalo s palivovým drevom, ktoré mu poškodený dodal a v akom stave sa nachádzali osoby v bare uviedol, že drevo spálil, avšak za drevo poškodenému nezaplatil. Osoby v bare mali vypité.

Obžalovaný doručil dňa 15. 06. 2015 súdu oznámenie, ktorým dal súhlas v zmysle § 252 ods. 3 Tr. por. k vedeniu hlavných pojednávanií v jeho neprítomnosti (č. l. 164).

Súd na hlavných pojednávaniach vypočul poškodeného G. W., svedkov C. D., N. E., M. T., G. L. a U. U. a znalkyňu MUDr. Tatianu Hulejovú.

Poškodený G. W. na hlavnom pojednávanií dňa 07. 05. 2015 uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice pred povereným príslušníkom PZ vo Veľkom Krtíši dňa 16. 12. 2013, ako aj výpovede z konfrontácie s obžalovaným dňa 24. 06. 2014. Pravda je ale takáto. Obžalovaný potreboval drevo. Pýtal sa Š. Š., ktorý žije s jeho svokrou, na zabezpečenie dreva ako paliva. Na to ho Š. oslovil, či by nepopíli 20 m³ dreva pre G.. Postup je taký, že horár vystaví lístok a s ním ide takýto žiadateľ na správu, kde vyplatí za drevo a vydajú mu povolenie na výrub dreva. Po preukázaní sa takýmto povolením a určením lokality výrubu, ktorú určí horár I., sa môže započat' s výrubom. On v žiadnom prípade nemôže ovplyvniť druh dreva. Takto tomu bolo aj v tomto prípade, drevo napíli také, aké mu horár ukázal, pričom jeho odvoz si zabezpečil sám Š.. Za službu- napílenie dreva mu mal obžalovaný zaplatiť 60,- Eur. Takto neučinil. Asi po mesiaci od napílenia dreva sa dozvedel, že obžalovaný mu za drevo nechce vyplatiť, keďže nie je spokojný s jeho kvalitou. Rovnako sa vyjadril, že nevyplatí ani Š. za dopravu. Pred 16. 11. 2013 sa s obžalovaným nestretol. V tento deň bol vo večerných hodinách v krčme „U Sokola“. Okrem krčmárky E. sa v tom čase nachádzali v krčme aj svedkovia L., U., D. a ešte dve osoby a to U. G.- syn obžalovaného a L. A.. Všimol si, že pred vstupom obžalovaného do krčmy U. G. s A. vyšli z baru von. Zrazu sa stalo, že ho odzadu stiahol obžalovaný z barovej stoličky, držal za plecía a sotil do chodby. On týmto pohybom neudržal rovnováhu a spadol. Nevie povedať, či toto všetko čo sa udialo, mohli vidieť aj prítomní v bare. S istotou si pamätá, že vnútorné dvere oddeľujúce vchod od baru zostali pootvorené. Potom ako sa ocitol s obžalovaným v chodbe, tento ho začal bez slov biť, udierať rukami do tváre a kopať. Trvalo to chvíľu. Po tomto napadnutí zostal v chodbe ležať asi 20 minút. Nikto z prítomných v bare ho pozrieť neprišiel a neposkytol mu pomoc. Obžalovaný sa vrátil späť do baru. Myslí si, že všetci, ktorí boli v bare prítomní, vnímali to, čo sa dialo v chodbe, pretože obžalovaný na neho hlasito kričal. Nechcú svedčiť, lebo sú jeho kamaráti. Je pravdou, že hneď ošetrovanie nevyhľadal, ale tak učinil až po čase, keď dostal v práci horúčky, na čo vyhľadal zdravotnú pomoc.

Na otázky prokurátorky, na ktorú časť tela spadol v chodbe a kedy začal cítiť bolesti hlavy uviedol, že spadol nabok a potom na chrbát a bolesti hlavy začal cítiť doma až keď sa zobudil, čo ovplyvnil zrejme požitý alkohol.

Na otázky obhajcu, či si pamätá svoju výpoveď z 16. 12. 2013 na polícii, či je pravdou, že dvere na bare boli obžalovaným zatvorené pri incidente, či by mohol opísať vedenie bitky obžalovaným a či z pohostinstva išiel rovno domov uviedol, že na výpoveď si pamätá, avšak ak sú nejaké odchylnosti, tak si v čase keď vypovedal na polícii pamätal lepšie, dvere boli na bare obžalovaným zatvorené, aby incident nevnímali prítomní v bare a útok obžalovaným bol vedený spôsobom, že ho udieral pravou rukou niekoľkokrát do tváre a potom ho asi raz kopol. Z baru išiel rovno domov. Býva asi 150 metrov od krčmy.

Svedok C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 vypovedal, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na polícii dňa 07. 03. 2014. Je pravdou, že dňa 16. 11. 2013 bol vo večerných hodinách v bare u Sokola. Zastavil sa tam s kamarátom L., nakoľko sa vracali z rybačky. Celý deň pili víno, pričom obidvaja mali dosť vypité, keďže požili asi 10 litrov vína. V určitom čase vnímal obžalovaného G. a poškodeného W.. Konflikt medzi nimi nevidel. S odstupom času asi 2 dní sa dozvedel od ľudí v dedine, že G. mal ublížiť W..

Svedkyňa N. E. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 vypovedala, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice na polícii dňa 16. 12. 2013 a 19. 08. 2014 ako aj výpovede z konfrontácie s obžalovaným z 24. 06. 2014. Je vlastníčkou pohostinstva u Sokola v obci Želovce. Dňa 16. 11. 2013 bola v bare a obsluhovala zákazníkov. Všimla si, že obžalovaný s poškodeným vedú rozhovor. Všimla si aj to, že obžalovaný W. povedal, aby išiel s ním vonku. Prečo ho volal von, uviesť nevie. Po nejakej chvíli obžalovaný sa vrátil späť do baru a objednal si hruškovicu. Keďže bol čas pred záverečnou, tak začala umývať podlahu v bare. Vtedy si všimla, že v chodbe medzi dverami sedel na podlahe poškodený, hlavu mal opretú o kolená. Pripadalo jej to, akoby spal. Zobudila ho a vyzvala, aby odišiel, že bar zatvára. Poškodený sa postavil a odišiel. Nevšimla si na ňom, že by bol krvácal, alebo že by mal na tele nejaké viditeľné zranenia. Poškodený odišiel z baru skôr ako ostatní. Všimla si ešte to, že keď z baru vychádzali, tak prvý išiel poškodený a za ním obžalovaný, ktorý za sebou zatvoril dvere.

Na otázky prokurátorky, či je jej výpoveď z pojednávania pravdivejšia ako tá z prípravného konania, či poškodený vyšiel z baru dobrovoľne alebo pod nátlakom obžalovaného a či trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, kedy uviedla: „Dal som mu dve facky, nebude urážať môjho syna. To preto, aby si zapamätal.“ uviedla, že presnejšie sa pamätala na dej v čase výpovede v prípravnom konaní, poškodený bol značne opitý, avšak nenadobudla z jeho správania pocit, že by sa bránil pred útokom obžalovaného. Pripustila, že je možné to, čo uviedla v prípravnom konaní na adresu obžalovaného, ktorý sa po návrate do baru zmienil o tom, že dal poškodenému dve facky z dôvodu, že nebude jeho syna urážať.

Svedkyňa M. T. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 uviedla, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice o výsluchu svedka pred povereným príslušníkom PZ vo Veľkom Krtíši dňa 19. 08. 2014. Bolo to dňa 16. 11. 2013, keď prišiel v neskorých večerných hodinách domov jej druh G. W. a krvácal. Krvácal v tvárovej časti. Javilo sa jej, že mu krv vyteká cez ústa a z nosa. Opýtala sa ho, čo sa mu stalo. Na to jej odpovedal, že to teraz nebudeme riešiť. Až nasledujúce ráno jej povedal, že ho dobil G. G.. Nevšimla si na druhovi, že by bol veľmi opitý.

Svedok G. L. na hlavnom pojednávaní dňa 05. 10. 2015 uviedol, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu pred povereným príslušníkom PZ dňa 16. 12. 2013, ako aj svojej výpovede do zápisnice s konfrontáciou s obžalovaným dňa 24. 06. 2014. Pre dlhší časový úsek od incidentu, ktorý sa stal v pohostinstve v Želovciach, si už na okolnosti tohto prípadu nepamätá. Je to spôsobené tým, že je denne odkázaný na 9 druhov liekov. Denne užíva Neurol, Tramal, Novalgín 500, Fugalin 500. Čo si pamätá z tohto dňa je to, že bol v pohostinstve, avšak konflikt medzi G. a W. nezaregistroval. V pohostinstve sedel s C. D. a U. U.. Alkoholické nápoje nepožil, nakoľko bol v ten večer motorovým vozidlom. Ku vchodovým dverám sedel obrátený chrbtom. Do pohostinstva vchádzali a vychádzali zákazníci. Tak k obžalovanému, ako aj k poškodenému má vytvorený normálny vzťah.

Na otázku prokurátorky, či si pamätal na dej lepšie v čase výpovede pred políciou uviedol, že si lepšie pamätal v tom čase, ako teraz na hlavnom pojednávaní.

Svedok U. U. na hlavnom pojednávaní dňa 23. 05. 2016 vypovedal, že sa pridriava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na OO PZ Veľký Krtíš dňa 13. 12. 2013. Tak obžalovaného ako aj poškodeného pozná. Pozná ich dobre, nakoľko bývajú v jednej dedine. K obidvom má vytvorený normálny kamarátsky vzťah. Dňa 16. 11. 2013, keď sa mal stať incident medzi nimi, bol v pohostinstve u Sokola v Želovciach. Na okolnosti sa bližšie nepamätá, keďže mal viacej vypité. Mohol vypiť asi 12 až 14 poldeci a nejaké pivo. Pokiaľ sa tam zdržiaval, žiadnu bitku nevnímal a nevidel. S odstupom času sa mal dozvedieť, že G. G. mal spôsobiť G. W. zranenie na sánke, keďže ho fyzicky napadol.

Znalkyňa MUDr. Tatiana Hulejová na hlavnom pojednávaní dňa 15. 06. 2015 uviedla, že sa v plnom rozsahu pridriava záverov znaleckého posudku č. 02/2014, ktorý vyhotovila dňa 16. 01. 2014. K

vypracovaní znaleckého posudku mala k dispozícii spisový materiál, zdravotnú dokumentáciu a RTG snímky zlomenín dolnej čeľuste poškodeného. Znaleckým skúmaním dospela k záveru, že poškodený utrpel dvojitú zlomeninu sánky a to tela vpravo s vyštípnutím časti kosti a oblasti uhla vľavo. Iné stopy násilia na poškodenom neboli preukázané. K mechanizmu vzniku tohto zranenia sa vyjadrila v posudku, kde uviedla, že zlomenie sánky bolo spôsobené tupým úderom napr. päšťou veľkou intenzitou, pričom zraňujúci predmet pôsobil z oboch strán sánky a napriek opitosti poškodeného, zranenia vznikli údermi inej osoby a nie pádom. Zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti do 41 dní so zarátaním rehabilitačnej liečby a úpravy režimu pacienta za účelom vyrovnania sa deficitu výživy, ktorý bol spôsobený v čase liečby. Bolo konštatované, že mechanizmus vzniku zranenia je v zhode s mechanizmom, ktorý opisuje poškodený. Postavenie útočníka a poškodeného bolo vzájomne čelné.

Na otázky obhajcu, či trvá na výpovedi, že zranenia boli spôsobené tupým úderom a či vylučuje, že zranenia si mohol poškodený spôsobiť aj pádom na zem uviedla, že na záveroch znaleckého skúmania trvá, pričom možno vylúčiť, že si tieto zranenia poškodený spôsobil pádom na nejaký predmet. V prípade, že by sa tak stalo, boli by zranenia podstatne odlišnejšie a boli by prítomné aj iné povrchové zranenia na tele poškodeného. Na jeho ďalšie otázky, ako vysvetlí rozpor, keď ona tvrdí, že u poškodeného neboli vzhladnuté vonkajšie zranenia, pričom svedkyňa T. tvrdila, že poškodený mal celú tvár od krvi a že ho utierala, či o zraneniach bol záznam v zdravotnej dokumentácii a prečo svedkyňa E. uviedla, že nezbadala na tvári poškodeného viditeľné príznaky po zraneniach uviedla, že je možné, že bol poškodený po zraneniach očistený od krvi. Pri otrase hlavy, ku ktorému určite došlo útokom útočníka, môže dôjsť aj ku krvácaniu z nosa. Navyše poškodený musel mať prítomnú i krv v dutine ústnej, nakoľko došlo k vyštípeniu kosti v mieste vnútornej plochy sánky. Otrasm hlavy môže dôjsť aj k iniciovaniu krvácania z nosa, avšak nemusí pritom dôjsť k otrasu mozgu. Je prípustné aj to, že svedkyňa E. nemusela vidieť krv na tvári poškodeného, nakoľko sa bežne stáva, že ku krvácaniu dôjde po určitom čase nasledujúcom po fyzickom útoku. Na ďalšie otázky, či mala vedomosť o tom, že poškodený bol pod vplyvom alkoholických nápojov, či je možné intenzitu bolesti merať a či je možné, že osoba po takýchto zraneniach mohla zostať doma a nevyhľadať lekársku starostlivosť uviedla, že nemala vedomosť v čase vyhotovenia znaleckého posudku o tom, že bol poškodený v čase incidentu po vplyvom alkoholických nápojov. Kedysi sa ukladala povinnosť ošetrovateľovi odobrať krv takejto osobe, ktorá sa dostavila na ošetrovanie. Dnes v rámci ošetrovania sa takýto úkon už nerobí. Je možné, že poškodený mohol vyhľadať lekársku pomoc po incidente s odstupom niekoľkých dní. Záleží to od tzv. prahu bolesti pacienta, ktorý má každá osoba iný, pričom na predĺženie takejto lehoty má vplyv aj požitie alkoholických nápojov, ktoré majú utlmujúce účinky pre ľudský organizmus. Znalčka ešte poznamenala, že na rozprúdenie krvácania z miesta zasiahnutého útokom útočníka malo vplyv aj to, že sa poškodený pohyboval, keďže pohyb aktivuje tok krvi v tele, teda mohol prísť domov už zakrvácaný v tvári.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení, všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Prokurátorka v obžalobe právne kvalifikovala skutok ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. kto sa dopustí slovne alebo fyzicky verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti, najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Objektom prečinu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. V zmysle Trestného zákona pod pojmom ublíženia na zdraví sa rozumie také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným ani rozhodujúcim kritériom. V zmysle ustálenej súdnej praxe za sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, respektíve pracovnej neschopnosti, je nutné považovať taký stav, keď poškodený sa nachádza v takomto stave, respektíve neschopnosti minimálne 7 dní, avšak je potrebné skúmať aj splnenie ďalších kritérií, ktoré ovplyvňujú naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto prečinu. Na naplnenie subjektívnej stránky tohto prečinu nestačí, že páchateľ konal úmyselne, musí sa však preukázať, že jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví z hľadiska, či ide o ublíženie na zdraví alebo len o drobné ublíženie na zdraví, ktoré nedosahuje intenzitu poruchy zdravia predpokladanej citovaným zákonným ustanovením, možno urobiť len na podklade lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku. V súvislosti s posudzovaním mechanizmu vzniku poruchy zdravia je úlohou znalca podať odborné vysvetlenie k možným príčinám vzniku poranenia a najmä k tomu, či mechanizmus jeho vzniku tak ako ho opísal obžalovaný, respektíve svedkovia prípadne poškodený, zodpovedá odborným poznatkom znalca.

Objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Objektívnu stránku tohto prečinu podľa písmena a) je konanie páchatel'a, ktoré môže mať dve formy a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchateľ dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Konkrétne konanie páchatel'a môže naplňať obe tieto formy, ktoré sa niekedy aj prekrývajú. Spravidla ide o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža a vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne.

Prokurátorka podala na G. G. obžalobu, ktorou ho viní zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť v jednočinnom súbehu. Skutok sa mal stať tak, že sa dostavil do pohostinstva, kde sa nachádzal poškodený, toho vytiahol z priestorov pohostinstva do chodby, kde ho strčil na zem a následne ho na zemi udieral, čím mu mal spôsobiť poškodenie zdravia a to na mieste prístupnom verejnosti. Vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach bolo preukázané, že sa tento skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaného usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že takto sa obžalovaný správal po tom, ako mu nezaplatil dohodnutú cenu za službu a to pílenie dreva, pričom konanie obžalovaného bolo motivované zrejme snahou navodiť mu strach, aby prestal sa zmieňovať pred inými osobami o tom, že mu dlhuje peniaze. Súd mal za dokázané, že obžalovaný dňa 16. 11. 2013 vo večerných hodinách prišiel do pohostinstva u Sokola v obci Želovce, kde sa v tom čase nachádzal poškodený G. W.. Toto zistenie nerozporoval žiadny dôkaz, keď samotný obžalovaný, poškodený a aj vypočutí svedkovia zhodne uviedli a vnímali, že obžalovaný s poškodeným vedú v bare rozhovor a niečo riešia. Svedkovia zhodne uviedli, že v čase príchodu obžalovaného sa poškodený nachádzal pri bare, odkiaľ obžalovaný poškodeného vyviedol do chodby. V tomto okamihu sa výpovede svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní začali javiť rozdielne oproti ich výpovediam v prípravnom konaní. Každý z nich na hlavnom pojednávaní v úvode svojej výpovede potvrdil, že sa pridrižiava v plnom rozsahu svojej výpovede, ktorú uviedol do zápisnice v prípravnom konaní. Na otázky prokurátorky, ktorá ich výpoveď je presvedčivejšia a úplnejšia zhodne uviedli, že je to výpoveď z prípravného konania, kedy sa na veci pamätali lepšie, nakoľko od spáchania skutku uplynula doba takmer troch rokov. Svedok U. U. v prípravnom konaní dňa 13. 12. 2013 vypovedal, že sedel v bare obrátený tvárou k vchodu do pohostinstva, však na hlavnom pojednávaní dňa 23. 05. 2016 uviedol, že mal vypiť a že si na nič nepamätá, pričom je logické, že musel vnímať toho, kto vstupuje a vychádza týmito dverami. Svedkyňa N. E. v prípravnom konaní dňa 16. 12. 2013 vypovedala, že počula zvýšeným hlasom dôraznú výzvu

adresovanú obžalovaným poškodenému: „ Poď von, chcem s tebou hovoriť, nebudeš mi urážať syna“. Následne chytil obžalovaný poškodeného za ruku a vytiahol ho do priestoru chodby, dvere za sebou zavrel a bolo počuť ako kričí na poškodeného slovami: „Nebudeš sa navádzať do môjho syna, urážať ho“. Na to sa obžalovaný vrátil do baru, ale bez poškodeného. Po chvíli keď začala zavierať pohostinstvo a upratovala v chodbe podlahu, našla v nej na zemi sedieť poškodeného, ktorého vyzvala, aby odišiel domov, čo on aj poslúchol. Priamy fyzický útok na poškodeného nevidela. Na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 už poprela, že by počula dôrazný verbálny atak, ktorý mal obžalovaným adresovať poškodenému. Tiež poprela, že by bola od obžalovaného po návrate z chodby do barového priestoru počula slová: „Dal som mu dve facky, nebude urážať môjho syna, aby si to zapamätal“. Jej výpoveď sa odlišuje od výpovede poškodeného v tom, že ona uvádza, že dvere za sebou do chodby zatvoril a poškodený uviedol, že dvere zatvorené neboli, ale len privreté, teda bolo počuť dnu všetko, dokonca iný svedok L.B., ktorý mal byť úplne triezvy uvádzal v prípravnom konaní, že z baru bolo vidieť cez pootvorené dvere chodby ako trčia poškodenému nohy v ležiacej polohe. Svedok G. L. v prípravnom konaní dňa 16. 12. 2013 uviedol, že si všimol ako obžalovaný dôrazne vyzval poškodeného, aby išiel von z pohostinstva. Všimol si aj to, že obžalovaný ležiaceho poškodeného v chodbe prekročil a vrátil sa späť do baru, kde si prisadol k ostatným. Obžalovaný sa pred ostatnými vyjadril, že sa už viac poškodený nebude jeho rodine vyhrážať. Na hlavnom pojednávaní dňa 05. 10. 2015 už tieto okolnosti svedok L. nepotvrdil, čo odôvodnil svojim zlým zdravotným stavom. Uviedol, že on bol v tom čase triezvy, nakoľko sa dostavil osobným motorovým vozidlom, teda si dobre pamätá na všetky okolnosti, ktoré sa v bare odohrali. Táto časť jeho výpovede rozporuje výpoveď svedka D., ktorý uviedol, že obidvaja v ten deň pili a prišli do baru z rybačky. Svedok C. D. v prípravnom konaní dňa 07. 03. 2014 uviedol, že bol v tom čase v krčme a boli tam aj obžalovaný a poškodený. Ktorý z nich sa dostavil skôr, si nepamätá, pretože mal vypité. Na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 síce potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, avšak sa vôbec nezmenil o tom, čo uviedla svedkyňa E., že sa mal postaviť zo stoličky a ísť za obžalovaným a poškodeným do chodby napomôcť im v riešení ich vzájomného konfliktu.

Súd tieto odchýlky vo výpovediach svedkov vyhodnotil ako snahu napomôcť obžalovanému. Pri posudzovaní vierohodnosti ich výpovedí dospel jednoznačne k tomu záveru, že ich výpovediam z prípravného konania uveril. Výpovede z hlavných pojednávaní hodnotil ako účelové. K takémuto záveru dospel aj preto, lebo obsah výpovedí svedkov zapadá do mozaiky dôkazov, ktoré sú konzistentné aj s obhajobou obžalovaného a tvrdeniami poškodeného.

Poškodený G. W. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní dňa 16. 12. 2013 a konfrontácii s obžalovaným dňa 24. 06. 2014. Poškodený detailne opísal dej, ktorý sa odohral dňa 16. 11. 2013 v miestnom pohostinstve u Sokola, kde ho fyzicky napadol obžalovaný. Výpoveď poškodeného sa nevymyká z radu usvedčujúcich dôkazov, za ktoré treba považovať aj výpovede svedkov v prípravnom konaní. Poškodený potvrdil, že svedok C. D. mal záujem zabrániť bitke, avšak svedkyňa E. tomu zabránila, keď vyzvala D., aby sa do nich nestaral, čo aj poslúchol. Poškodený opísal aj to, na ktoré časti tela ho obžalovaný udrel a že sa to odohralo v chodbe, kde ho obžalovaný pod nátlakom vytiahol.

Súd v rámci dokazovania skúmal aj motív napadnutia poškodeného obžalovaným. Dospel k tomu záveru, že ním mohli byť slovné vyjadrenia poškodeného adresované na osobu obžalovaného a jeho rodiny preto, lebo mu za službu nezaplatil, čo nakoniec obžalovaný aj sám potvrdil, keď uviedol, že mu za drevo nezaplatil, nakoľko mu bolo dodané v inej ako objednanej kvalite. Motívom spáchania trestného činu bola teda pomsta s jasným úmyslom ublížiť na zdraví poškodenému.

Dokazovaním bolo zistené aj to, že v rozhodnom čase, kedy vznikol konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, nikto do pohostinstva neprišiel ani nikto z pohostinstva neodišiel, čiže zranenia, ktoré boli poškodenému spôsobené, mu mohol privodiť len obžalovaný. Na tomto zistení nič nemení ani výpoveď svedka L., že do pohostinstva prichádzali a z neho vychádzali zákazníci, keď žiadny iný dôkaz toto nepotvrdil, preto súd výpoveď svedka L.Š. neuveril, ale považoval ju za snahu odrátiť pozornosť od páchatela na iné osoby, najmä, keď tento svedok na hlavnom pojednávaní sa hodnotil ako jediný zákazník v bare, ktorý mal byť triezvy. Súd mu neuveril. S poškodeným nemal okrem obžalovaného nikto iný konflikt. Je preto vylúčené, aby bol niekto iný spôsobil mu zranenia.

Súd sa v rámci dokazovania musel vyporiadať s obhajobou obžalovaného založenú na tom, že si poškodený mohol zranenia privodiť sám a to pádom na zem, keďže mal vypité. Na zistenie mechanizmu

zranení, smeru útoku, početnosti úderov a intenzity útoku ako aj postavenia útočníka bola pribratá do konania znalkyňa MUDr. Tatiana Hulejová z odboru zdravotníctva - farmácia, ktorá vyhotovila písomný znalecký posudok č. 02/2014 z 16. 01. 2014 a ktorú súd na návrh obhajcu vypočul na hlavnom pojednávaní dňa 15. 06. 2015. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodený utrpel dvojité zlomeniny sánky a to tela vpravo s vyštípenutím časti kosti a oblasti uhla vľavo. K zlomeniu sánky došlo tupým úderom päťou veľkou intenzitou, pričom zraňujúci predmet pôsobil z oboch strán sánky. Aj napriek opitosti poškodeného, znalkyňa vylúčila spôsobenie týchto zranení pádom poškodeného. Zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti do 41 dní so zarátaním i rehabilitačnej liečby a úpravy režimu pacienta za účelom vyrovnania sa deficitu výživy, ktorý bol spôsobený v čase liečby. Znalkyňa uviedla, že zranenia boli spôsobené mechanizmom, ktorý opisuje poškodený. Postavenie obžalovaného a poškodeného bolo vzájomne čelné. Znalkyňa rozobrala úvahu aj na otázku, že by zranenia mali byť spôsobené pádom na nejaký predmet. V takomto prípade by následky zranení boli odlišnejšie ako boli prítomné na tele poškodeného a zároveň by boli zastúpené aj iné povrchové zranenia, čo poškodený nemal. Pokiaľ svedkyňa E. videla bezprostredne po bitke tvár poškodeného a nevzhliadla na ňom povrchové a krvné zranenia po úderoch, ktoré boli poškodenému spôsobené, je takýto záver možný a pochopiteľný preto, lebo poškodenému boli spôsobené zranenia v dutine ústnej, čo si svedkyňa nemusela všimnúť. Pri takomto zranení sa jeho následky akumulujú časom, keď sa zranenie začne prejavovať opuchom a sčernením časti tváre. Je prípustné, že takáto osoba mohla ostať po dobu troch dní bez lekárskej starostlivosti, najmä keď bola pod vplyvom alkoholu, ktorý má na bolesť utlmujúci účinok ako analgetiká. Znalkyňa jednoznačne ustálila, že mechanizmus vzniku zranení poškodeného, ktoré boli podchytené v zdravotnom zázname, je v zhode s mechanizmom spôsobu útoku útočníka voči poškodenému tak, ako opísal samotný poškodený.

Súd nemal dôvod neveriť záverom znaleckého skúmania a výpovedi znalkyne na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa M. T. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 05. 2015 vypovedala, že je družkou poškodeného. Dňa 16. 11. 2013 prišiel domov v neskorých večerných hodinách, pričom si na ňom všimla, že krváca v tvárovej časti, čo sa jej javilo ako vytekanie krvi z úst a z nosa. Poškodený mal vypité, avšak sa jej nejavil ako veľmi opitý. Bezprostredne jej nepovedal, čo sa mu prichodilo, až nasledujúce ráno jej povedal, že ho dobil G. G.. Súd výpovedi svedkyne T. uveril. Jej výpoveď nepovažoval za tendenčnú v snahe napomôcť poškodenému, ktorý je jej blízkym príbuzným. Za takúto jej výpoveď nepovažoval aj preto, lebo nemala záujem neodkladne riešiť vec a hľadať páchatela, ale vyčkala až na situáciu, kedy jej sám poškodený podrobne vec vysvetlí. Svedkyňa nechcela využiť právo odmietnuť vypovedať, opísala okolnosti neskorého večera a rozhodnutie o podaní trestného oznámenia ponechala na poškodeného, aby inú osobu ako páchatela neprávom neobvinila. Nakoniec sám poškodený dňa 30. 11. 2013 podal trestné oznámenie na obžalovaného.

Vykonanými dôkazmi na hlavných pojednávaniach bolo nespochybnene zistené, že poškodenému ublížil na zdraví obžalovaný, nakoľko neexistuje žiadny iný dôkaz, ktorý by usvedčoval zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a výtržníctva inú osobu. Ku spáchaniu týchto prečinov došlo na mieste verejnosti prístupnom, ktorým bolo pohostinstvo u Sokola v Obci Želovce. Obžalovaný slovné a fyzicky na tomto mieste napadol poškodeného, čím naplnil v jednočinnom súbehu znaky prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (odsek 4).

V otázke trestu a to jeho druhu a výmery súd prihliadol na okolnosti, ktoré to ovplyvňujú a to najmä na pomer poľahčujúcich a pritažujúcich okolností, osobu páchatela, jeho hodnotenie a možnosť nápravy. Obžalovaný bol v doterajšom živote jedenkrát súdne trestaný, avšak bol amnestovaný dňa 03. 03. 1998, čím sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Keďže sa obžalovaný dopustil spáchania dvoch prečinov v jednočinnom súbehu a z nich je prísnejšie trestný prečin výtržníctva, súd podľa zásad ukladania úhrnného trestu ho odsúdil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. Pri odsúdení prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j) Tr. zák. t. j. pred spáchaním trestného činu viedol riadny život) a jednu pritažujúcu

okolnosť (§ 37 písm. h) Tr. zák. t. j. spáchal viac trestných činov) a podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. mu uložil úhrnný peňažný trestu podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. vo výške 500,- Eur. Uloženie takéhoto trestu súd považoval za dostatočné s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý je z miesta svojho bydliska hodnotený dobre a je zamestnaný, teda má možnosť takýto trest vykonať, keďže má trvalý zdroj príjmov. Takýto trest možno uložiť páchatelovi, ak sa ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a, trest odňatia slobody sa neukladá. Súd dospel jednoznačne k tomu záveru, že peňažný trest bude mať na obžalovaného dostatočný prevýchovný účinok, preto mu ho uložil vo výmere mierne nad spodnou hranicou rozpätia trestnej sadzby. Súd obžalovanému uložil úhrnný peňažný trest vo výške 500,- Eur a pre prípad, že by jeho výkon mohol byť úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

O náhrade škody Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 22 ako poškodenému z titulu poskytnutia nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti súd rozhodol podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. Poškodený si uplatnil riadne a v čas celkovú výšku škodu 1. 469,03 Eur. Uplatnenú škodu špecifikoval a vyčíslil ešte v prípravnom konaní podaním z 10. 01. 2014. Na výške uplatňovanej náhrady škody zotrval aj na hlavnom pojednávaní. Neoddeliteľnou časťou uplatneného nároku na náhradu škody sa stala jej špecifikácia rozpisu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Tieto činili za poskytnutú ústavnú (lôžkovú) starostlivosť 1. 171,64 Eur, špecializovanú ambulantnú starostlivosť 18,09 Eur, spoločné vyšetrovacie liečebné zložky 266,73 Eur a na lekárne a distribútorov 2,57 Eur, čo spolu činí 1. 469,03 Eur. Súd túto špecifikáciu považoval za preukázanú, preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahraďiť poškodenému uplatnenú výšku škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
- odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).